

Det autoriserte angiveri

102058

AV

direktør Lorentz Vogt

Alle er idag enig om at opgjøret er lagt allfor bredt an — det gjelder det rettlig som det administrative: Den såkalte utrensning. Men kvernen muler ihjemmet videre og berører menneskene deres lykke, deres arbeidsfred og deres borgerslige ære. Man undres mer og mer over hvordan dette er satt i sving og av hvem? At menneskene er sladrektige vet vi. Dassuten er der noe i advokat Stang Lunds viden bekjente bemerkning: «Man må ikke tro aladaen fra menneskene. Det vilde forringe betydningen av vårt selskapelige samvær». Den ondsinnede sladder som preget meget av krigstiden og ennå mere siden etter frigjøringen kunde man dog gjerne tatt fra menneskene. Den har virket hoist uselskapelig, men hvem satte den i scene? Nedenstående sterke ferdstypiske dokument fra 8. juni 1945 fortjener å bli dradd frem idag:

I begynnelsen av Aret sendte Hjemmefrontens ledelse ut parole om at det skulle samles inn oplysninger om N.S.-medlemmer og andre som under okkupasjonen hadde en lite verdig holdning. Oplysningene skulle brukes som bevismateriale under oprydningen etter krigen. Ordforeren har bragt i erfaring, at Hjemmefrontledelsens kommunegruppe på samme tid anmeldet sine tillitsmenn innen de forskjellige etater i kommunen om å samle spik oplysninger.

En ønsket spesielt oplysninger om følgende forhold:

1. Medlemmer av N.S. En gir oplysninger om disse, som kan ha interesse.

2. De som i okkupasjonstiden har meldt sig ut av N.S. Hvis mulig angis tidspunkt, eventuelt motivene for deres utmelding.

3. De som ikke ved sitt svar avviste loyalitetsvilkåringen av 16. desember 1940.

4. De som har brutt parole ved å soke blokkerte stillinger, har lett sig beordre til sådanne, økt lønnsoprykning eller har mott frem til N.S. propa-

gandamøter. De som har medvirket til handlinger av denne art ansees som blokadebrytere. En regner med at parolen om «Blokade av offentlig tjeneste» skulle være almindelig kjent for kommunale funksjonærer fra 1. mars 1943, for andre utenom kommunen fra 1. juni 1943. Parolen som er gitt av anerkjente (anerkjente av hvem?) motstandsgrupper før 1. februar 1943 berores ikke av disse tidspunkter. For dem som har søkt stillinger etter funksjonærer som er arrestert, avskjediget av politiske grunner eller som har iatt sig beordre over i slike stillinger, regnes tidspunktet fra N. S. overtakelse av kommunestyrernes funksjoner.

5. De som har brutt andre paroler gitt av H.L. eller noen av dens grupper.

6. De som frivillig har samarbeidet med N. S. eller tyskerne, påtatt sig oppdrag av disse, nytt fordeler, ydet medlemmer av N. S. og tyskerne gunstbevisninger f. eks. ved presenter og blomster (!) skaffet varer o.s.v. Herunder medtas også de som har hatt privat samkvem med tyskerne og medlemmer av N. S.

7. De som av frykt har vegret sig for, eventuelt nektet å støtte pengeinnsamlinger eller andre hjelpeorganisasjoner. Hvor den som har betalt bidrag til en hjelpekasse, men senere sluttet, angis motivene for ophøret.

For å supplere det materiale som er samlet inn og for så hurtig som mulig å kunne foreta en fullständig oprydning har hjemmefrontens kommunegruppe pålagt en del folk (hvem?) det byrdefulle og ubehagelige (?) arbeide å innhente supplerende oplysninger om forhold, som er omhandlet i det foran gjengitte direktiv.

Ordforeren henstiller til alle fagchefer og andre kommunale lønnsmottagere, at de etter beste evne bistår dem som er opnevnt i deres arbeide. Det som en snaker i manstagernes blistand til å skaffe tilvele er faktiske oplysninger om konkrete ting bygget på uomtvistelige kjennegjøringer. Jeg vil understreke, at oprydningen vil finne sted i full rettalelse former, og at enhver vil få sin egen samvittighetsfull granskning.

Fox å forestilles mistenksomhet gjør jeg komme inn på de enkelte individuelle og konkrete saker. Det er ikke den en

loven er forpliktet til å medvirke til, herunder også å ta initiativet til at utrensning av N. S. og «stripete» funksjonærer blir gjennemført på effektiv måte. Forøvrig henvises til lønnsrådmannens rundskriv av 22. mai d. a.

Einar Gerhardsen,
ordfører.

Man gjor sikkert statsminister Gerhardsen en tjeneste ved å understreke, at hans skrivelse dengang var sterkt situasjonsbetonet. Den var mere et produkt av en stemning han ikke behersket enn uttrykk for hans eller personlige hensynsfulle tankegang. Men på den annen side er det alltid forbundet med en viss fare, når menn i ledende stillinger under sine avgjørelser mener seg beherske av tjdens alltid varierende stemninger istedenfor å sette sin personlighet inn på å beherske situasjonen.

Hvad cirkulæret i sig selv angår, forteller det meget — dessværre altfor mye. Avklædt alle omslop er det et pålegg til de kommunale funksjonærer om å angi hverandre. Selvfølgelig innprøves det at angiveriets innhold skal være riktig. Men samtidig befrir den officielle opfordring angiveren for meget av hans personlige ansvar. Han vil alltid kunde påberope sig straffelovens § 249, 2.: «På den, der har vært pliktig eller nedsaget til å uttale sig — — — kommer straff etter § 247 ikke til anvendelse med mindre han har vist mangel på tilbørlig aktsomhet.

Det beordrede angiveri er som det vil sees meget omfattende. Det er nok å peke på punktene 3, 4, 5, 6 og 7. Disse punkter inneholder også en del forstolkninger av omtvistelig verdi og som det måtte bli domstolenes sak å ta standpunkt til.

Angiveri er og blir alltid en farlig affære. I et demokratisk samfund oppføres der derfor aldri hertil. Setter man angiveriet i system innen en stat fremvisker man alle menneskenes dårligste sider og man ødelegger enden innen etaten. Alltid har man sett med forakt på dem, som angir kolleger og kamerater. Det gjør sig gjeldende innen en speskenflokk som fra første klasse på skolen. Men slårder på kolleger og overordnede kan være den mindre dyktiges måte til å sløske og albusse sig frem på. Hvilke chanser gir det ikke, hvis man kan få stedlagt en konkurrent? Jo. Cirkulæret åpnet store muligheter for en travl sort mennesker — men ikke for de beste. Da det da ikke mindigst er mulig å bli en god

all «
Nors
Cl
hold
Det
folge
«D
at a
igje
nær
fra
kolle
nede
vil c
affa
Et
triv

